

bringe en Betænkning, som giver Udtryk for den Trang til en virkelig Reform, den Trang til et fuldstændigt Brud med det Stykke Middelalder, som endnu er raadende paa adskillige af vore Opdragelsesanstalter og Børnehjem. Men idet jeg siger dette, vil jeg gerne slutte med at tilføje, at ligesom jeg vel vidste, at der var mange Børnehjem, hvor man var god mod Børnene, saaledes ved jeg med endnu større Sikkerhed, at gammel og ny Tid paa dette Omraade brydes saa stærkt mod hinanden som maaske ikke paa noget andet. Der findes en Stab af udmærkede Mænd og Kvinder baade i denne By og andetsteds i Landet, som uden at sulte, prygle og straffe Børnene ved Godhed og Mildhed have opnaaet betydelige Resultater. Jeg kunde have ønsket, at Finansudvalget havde stillet Forslag om kun at yde ny Bevillinger til disse Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Men Finansudvalget har ikke vidst, hvorledes det stod til. Finansudvalget har kun ved denne Lejlighed erfaret en Del af de slette Forhold, som have været raadende paa vore Børnehjem. Men naar nu Finansudvalget næste Aar gaar i Gang med at bearbejde de Forslag, der komme fra Justitsministeren vedrørende Børnehjem og Opdragelsesanstalter, haaber jeg, at Finansudvalget vil nægte at yde Bevillinger til Opdragelsesanstalter, der nærmest have Karakteren af rene Straffeanstalter.

S. Sorensen: Det er som Formand for det Udvalg, der behandler Sagen om Ansættelse af en Overværgeraadsinspektør, jeg tager Ordet. Jeg kan ikke vide, om de Papirer, det ærede Medlem, der nu talte, staar med, ere de virkelige Straffeprotokoller eller Afskrifter af Originalerne, som ere tilsendte os fra Ministeriet til Brug i Udvalget. Jeg har Grund til at antage, at det netop er de Dokumenter, vi have faaet sendte fra Ministeriet til Gennemsyn i Udvalget. Det ærede Medlem bad mig om at laane ham disse Ting, og jeg laante ham dem paa den udtrykkelige Betingelse, at han, naar han havde benyttet dem, skulde lægge dem paa den bestemte Plads i min Skuffe, og det lovede det ærede Medlem.

Birck: Ved første Behandling rettede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) en Række Angreb mod den højtærede Justitsminister, Angreb, der vare af den Natur, at jeg sagde til mig selv, at hvis blot 25 pCt. deraf var sandt, vare Forholdene saaledes, at de

maaske kunde tænkes i Negerrepublikken Haiti, men neppe i Danmark. Jeg er, efter at have gennemgaaet Anklagematerialet, kommen til den Overbevisning, at 50 pCt. af det, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har sagt, savner alt muligt Grundlag, at 25 pCt. deraf er saaledes, at det er muligt, maaske ogsaa sandsynligt, men i hvert Fald aldeles ubevisligt, og at højst en Fjerdedel ligger saaledes, at der maa kunne skaffes Beviser derfor.

Jeg har ikke villet deltage i det Angreb, der ved første Behandling blev rettet mod den højtærede Justitsminister, og jeg har haft mange Grunde dertil. Først og fremmest indrømme mange af mine Partifæller og jeg inderst inde, at den højtærede Justitsminister har et udmærket Administrationstalent, og dette, at have en praktisk Mand i et bureaukratisk Ministerium, har til Tider sine store og gode Sider. De fleste af os have ganske vist savnet noget, der hedder Princip, i hans Ledelse. Man har haft den Fornemmelse, at naar det gjaldt Principperne, naar det kom an paa Forstaaelse af Staten og Statens Tary, vilde Ministeren altid komme til kort, men hos mange Medlemmer, af alle Partier, kan jeg vel sige, har der været Anerkendelse af den højtærede Justitsministers gode Sider. Men dertil kom for mig en Ting til, nemlig at det har staaet fast for mig, at dette Ministerium skulde have Lov til at løbe sin Tid ud. Netop af Hensyn til Forsvarssagen, som enhver Højremand ønsker løst — for os er det en Hjertesag —, have mange af os været villige til at bide i os og til at tie, idet vi ikke have ønsket at svække Ministeriet livsfarligt, før vi kendte Ministeriets Stilling i Forsvarssagen. Vi vilde saa vidt muligt være taalmodige, venligt sindede overfor Ministeriet. Jeg er imidlertid nu, efter hvad der er fremkommet, naaet til den Overbevisning, at det at tie i denne Sag vil være urigtigt, og jeg tror i Virkeligheden, det kan blive farligt, netop for Forsvarssagen, om der sidder i Ministeriet en Mand, der er i den Grad blotlagt for Angreb af Folk, som en Minister burde være hævet over at blive angreben af. Derfor staar det for mig, at netop de af os, der ønske, at Ministeriet skal have en vis Styrke til at give sig i Lag med Forsvarssagen, maa ønske, at Ministeriet i Tide hugger det Lem af, der forarger.

Paa mange Omraader har der været rettet Angreb mod den højtærede Minister. Jeg skal blot nævne et saadant, der klarlagde den højtærede Ministers Forkærlig-